REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: Pn-27/2023-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu Martini Klanac, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Luke Bućana, u pravnoj stvari tužitelja Davora Škrtića iz Zaprešića, Ulica Antuna Mihanovića 34, OIB: 43159122405, kojeg zastupa punomoćnica Kristina Abramović, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Novom Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene 6. studenoga 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja odvjetnice Jelene Grbešić i zamjenika Općinskog državnog odvjetnika u Novom Zagrebu Marina Trinajstića, 23. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku Republici Hrvatskoj u iznosu 12.960,00 eura.

II. Tražbina tužitelja iz točke I. izreke prebija se do iznosa od 353,90 eura s tražbinama tuženika prema tužitelju utvrđenima:

– pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi javne bilježnice Jasenke Vrba iz Zagreba poslovni broj Ovrv-4098/2022 od 19. svibnja 2022., u iznosu od 229,48 eura glavnice i 58,07 eura troška,

– pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj K-393/2014-48 od 30. studenoga 2017., u iznosu od 26,54 eura s osnove oduzimanja imovinske koristi,

– pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj K-392/2019-7 od 7. prosinca 2020., u iznosu od 39,81 eura s osnove troškova kaznenog postupka.

III. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj isplatiti tužitelju Davoru Škrtiću iznos od 12.606,10 eura sa zateznim kamatama koje teku:

– na iznos od 4.286,10 eura od 22. srpnja 2022. do isplate,

– na iznos od 1.960,00 eura od 10. veljače 2023. do isplate,

– na iznos od 6.360,00 eura od 22. veljače 2025. do isplate,

po stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.1.2023. godine do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30.12.2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 353,90 eura sa zateznim kamatama od 22. srpnja 2022. do isplate te zahtjev za isplatu zateznih kamata:

– na iznos od 1.960,00 eura za razdoblje od 22. srpnja 2022. do 9. veljače 2023.,

– na iznos od 6.360,00 eura za razdoblje od 22. srpnja 2022. do 21. veljače 2025.

V. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove ovog postupka u iznosu 2.412,05 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja ove odluke do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi navodi da se od 22. rujna 2021. nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Zatvoru u Zagrebu. Po dolasku je 44 dana bio smješten u Centru za dijagnostiku sa sedmoricom drugih zatvorenika, nakon čega je premješten na VII. odjel u sobu sa još petoricom zatvorenika. Tijekom veljače 2022. obolio je od bolesti COVID-19 te je deset dana boravio na III. odjelu sa sedmoricom drugih zatvorenika, a nakon toga boravio je u različitim sobama VII. i VIII. odjela, uglavnom sa šestoricom drugih zatvorenika. Tvrdi da površina soba iznosi 21,10 m², od čega na sanitarni čvor otpada 1,57 m², pa mu je, ovisno o broju zatvorenika, na raspolaganju bilo između 2,44 i 3,25 m² osobnog prostora. Zbog prenapučenosti nije se mogao slobodno kretati sobom, što je izazivalo tjeskobu, razdražljivost i česte sukobe. Sanitarni čvor bio je nedostatno odvojen od ostatka prostorije, bez potrebne privatnosti, dok su se obroci konzumirali u njegovoj neposrednoj blizini, uz nedostatak mjesta za stolom. Ističe da u sobama nije bilo ventilacije, da su zbog pušenja i otvorenog sanitarnog čvora nastajali neugodni mirisi te da su prozori bili neispravni, a grijanje nedostatno. U sobi je provodio 22 sata dnevno, uz mogućnost dvosatne šetnje dvorištem, bez odgovarajućih rekreativnih sadržaja i drugih aktivnosti kojima bi se nadoknadili nepovoljni uvjeti smještaja. Upozorava na ograničene mogućnosti tuširanja, nedostatak tople vode i higijenskih potrepština, prljave pokrivače i jastuke te prisutnost žohara i miševa. Navodi da su se obiteljski posjeti odvijali u prenapučenoj

prostoriji, uz staklenu pregradu i prisutnost pravosudnog policajca, zbog čega nije mogao ostvarivati fizički kontakt niti povjerljivo razgovarati s članovima obitelji. Boluje od astme, a unatoč pravodobnom traženju terapije na novo punjenje inhalatora morao je čekati između pet i dvadeset dana, tijekom kojih je imao teškoće s disanjem i gušenjem. Tvrdi i da su ga 13. studenoga 2022. djelatnici pravosudne policije odveli u kupaonicu, bacili na pod i udarali nogama i otvorenom šakom, izbivši mu dva prednja zuba, nakon čega mu je odbijen zahtjev za liječničkom pomoći. Smatra da su mu opisanim postupanjem i uvjetima smještaja povrijeđena prava osobnosti, osobito pravo na čovječno postupanje i poštovanje dostojanstva, te da je zbog toga trpio frustraciju, strah, tjeskobu, poniženje, nemoć i osjećaj manje vrijednosti. Prije podnošenja tužbe podnio je zahtjev za mirno rješenje spora 21. srpnja 2022., koji je dopunio 13. rujna 2022., a nadležno državno odvjetništvo odbilo ga je dopisom od 8. prosinca 2022. Slijedom navedenoga, od Republike Hrvatske zahtijeva isplatu naknade neimovinske štete u iznosu od 6.600,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 22. srpnja 2022. do isplate te naknadu parničnih troškova sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporavajući da su tužitelju tijekom izdržavanja kazne zatvora povrijeđena prava osobnosti. Navodi da je tužitelj od 23. rujna do 5. studenoga 2021. boravio u Centru za dijagnostiku, koji je zasebno kazneno tijelo, a nakon toga u Zatvoru u Zagrebu. Tvrdi da je pretežno bio smješten sa četvoricom ili petoricom drugih zatvorenika, dok je sa šestoricom ili sedmoricom boravio u kraćim, nepovezanim razdobljima, uz poseban raspored smještaja tijekom izolacije zbog bolesti COVID-19. Navodi da su sobe uglavnom bile površine 21,10 m², sa sanitarnim čvorom površine 1,57 m² odvojenim zidom visine 180 cm, dok je jedna izolacijska soba imala površinu 43,24 m². Ističe da su sobe čiste, osvijetljene i prozračne te da se, unatoč nepostojanju posebne ventilacije, prozori mogu otvarati, a centralnim grijanjem osigurava se primjerena temperatura. Osporava nedostatak mjesta za objedovanje, navodeći da sobe imaju stolove, klupe i potreban broj stolica, a zatvorenicima se osiguravaju tri obroka dnevno odgovarajuće količine i kakvoće. Tvrdi da je zatvorenicima omogućeno svakodnevno održavanje osobne higijene uz stalnu dostupnost tople i hladne vode te tuširanje dvaput tjedno, a prema potrebi i češće. Osporava nedostatak higijenskih potrepština i neprimjerenost posteljine, ističući da se potrebna sredstva redovito osiguravaju, plahte i jastučnice mijenjaju svakih petnaest dana, a pokrivači peru i mijenjaju prema potrebi. Navodi da tužitelju, osim najmanje dva sata dnevnog boravka na svježem zraku, stoje na raspolaganju sportske, knjižnične i druge slobodne aktivnosti izvan sobe, čije korištenje ovisi o njegovu interesu i ponašanju. U odnosu na obiteljske kontakte ističe da su posjeti omogućeni dvaput mjesečno i blagdanom, uz posebne mogućnosti posjeta maloljetne djece, te da se nadziru iz sigurnosnih razloga, a komunikacija je olakšana interfonima. Osporava uskraćivanje zdravstvene zaštite, navodeći da je svakodnevno dostupan zatvorski liječnik, da su osigurane usluge psihijatra i stomatologa te, prema potrebi, liječenje u zatvorskoj bolnici ili vanjskim zdravstvenim ustanovama. Izričito poriče da su službenici pravosudne policije 13. studenoga 2022. pretukli tužitelja i izbili mu zube te da mu je nakon toga onemogućena liječnička pomoć. Tvrdi da su pojedini zatvorenici izmislili navedeni događaj radi osvete zbog stegovnih postupaka i nezadovoljstva tužiteljevim premještajem u drugu sobu, povezujući premještaj s pritiscima drugih zatvorenika da im tužitelj predaje propisanu terapiju Suboxonom. Naglašava i da su tijekom epidemije provođene mjere izolacije, testiranja, dezinfekcije i osiguravanja

zaštitne opreme radi zaštite zdravlja zatvorenika. Pozivajući se na sudsku praksu, smatra da manjak osobnog prostora sam po sebi ne znači povredu prava osobnosti, nego treba ocijeniti ukupne uvjete boravka i postojanje okolnosti koje nadoknađuju kratkotrajna, povremena i manja prostorna ograničenja. Zaključuje da tužitelj nije boravio u nehumanim ili ponižavajućim uvjetima koji bi opravdavali naknadu neimovinske štete te predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnih troškova.

3. Podneskom od 21. veljače 2025. tužitelj je preinačio tužbu na način da proširuje utuženo razdoblje na period od 22. rujna 2021. do 8. listopada 2024. i da potražuje isplatu ukupnog iznosa 12.960,00 eura.

4. Tuženik je naveo da se protivi preinaci tužbe jer za prošireno razdoblje tužitelj nije podnio zahtjev za mirno rješenje spora i nije ispunjena procesna pretpostavka za raspravljanje o tom dijelu zahtjeva.

5. Iako se tuženik protivio preinaci tužbe, sud je stava da tužitelj tužbu nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka jer dio razdoblja obuhvaćenog preinakom tada još nije bio protekao, pri čemu je ocijenjeno i da je preinaka tužbe svrsishodna za konačno rješenje odnosa između stranaka, s obzirom da bi u slučaju nedopuštanja preinake tužitelj morao podnositi novu tužbu za prošireno razdoblje. Stoga je na temelju čl. 190. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) raspravnim rješenjem od 13. travnja 2026. dopuštena preinaka tužbe.

6. Tuženik je istaknuo prigovor radi prebijanja za potraživanja koje ima prema tužitelju po osnovi glavnice iz pravomoćnog rješenja o ovrsi javne bilježnice Jasenke Vrba poslovni broj Ovrv-4098/2022 od 19. svibnja 2022. u iznosu 229,48 eura, troška iz navedenog rješenja o ovrsi u iznosu 58,07 eura, potraživanja s osnove oduzimanja imovinske koristi po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj K-393/2014-48 od 30. studenog 2017. u iznosu 26,54 eura i potraživanje s osnova troškova kaznenog postupka po pravomoćnoj presudi ovog suda poslovni broj K-392/2019-7 od 7. prosinca 2020. u iznosu 39,81 eura, sve sa zateznim kamatama kako je određeno ovršnim ispravama tekućim do donošenja presude u ovom predmetu.

7. Prije svega, treba reći da je tužitelj dostavom zahtjeva za mirno rješenje spora i povratnice dokazao da je ispunjena procesna pretpostavka za podnošenje tužbe iz čl. 186.a ZPP, pri čemu se ukazuje da se to odnosi i na preinačenu tužbu kada je iz iste osnove povišen tužbeni zahtjev (Tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u Revt 15/2018 od 6. srpnja 2022. i Rev-51/2024 od 21. siječnja 2025.).

8. Sud je tijekom postupka pročitao zahtjev za mirno rješenje spora s dopunama i odgovorima tuženika (list 9-17 spisa), izjavu zatvorenika od 13. studenoga 2022. (list 18), dopis tužitelja punomoćnici (list 19-21), liječničko mišljenje (list 70 i 129-130), zamolbe (list 82-86 i 161-238), zahtjev za sudsku zaštitu (list 87-90), rješenje o ovrsi javne bilježnice Jasenke Vrba iz Zagreba poslovni broj Ovrv-4098/2022 (list 97-113), presudu Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj K-393/2014-48 od 30. studenog 2017. (list 114-121), presudu ovog suda poslovni broj K-392/2019-7 od 7. prosinca 2020. (list 122-127), dopis Zatvora u Zagrebu od 8. ožujka 2024. (list 133-135),

rješenja u stegovnim postupcima (list 136-150), zdravstveni karton (list 151-160 i 249-282), zapisnik s očevida od 24. siječnja 2017. (list 289-318), očitovanje voditelja Odjela osiguranja (list 322-329) i dopis Zatvora u Zagrebu od 5. svibnja 2026. (list 382-383), saslušao je svjedoke Kristijana Obajdina (list 384-386), Željka Habruna (list 387) i Kristijana Šameca (list 392-393) te je saslušao tužitelja (list 388-389).

9. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

10. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za naknadom neimovinske štete u iznosu od 12.960,00 eura nastale zbog povrede prava osobnosti tijekom izdržavanja kazne zatvora od 22. rujna 2021. do 8. listopada 2024.

11. Odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) propisano je da je onaj tko drugom prouzroči štetu dužan tu štetu naknaditi, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Dakle, pretpostavke odgovornosti za štetu su štetnik, štetna radnja, šteta, uzročna veza, protupravnost i krivnja.

12. Pri odlučivanju o odgovornosti tuženika za naknadu štete sud je, uz odredbe ZOO-a, primijenio odredbe Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 18/97, 6/99 – pročišćeni tekst, 8/99 – ispravak, 14/02, 1/06 i 13/17; dalje: Konvencija), Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14; dalje: Ustav), Zakona o izvršavanju kazne zatvora („Narodne novine“, broj 14/21 i 155/23; dalje: ZIKZ) te pravilnika o standardima smještaja i prehrane zatvorenika koji su bili na snazi u pojedinim dijelovima utuženog razdoblja.

13. Tako je čl. 3. Konvencije propisano da nitko ne može biti podvrgnut torturi, neljudskom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju. Nadalje, čl. 23. st. 1. Ustava propisuje da nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvom obliku zlostavljanja, dok čl. 25. st. 1. propisuje da se sa svakim uhićenikom ili zatvorenikom mora postupati čovječno i poštovati njegovo dostojanstvo.

14. Odredbom čl. 19. ZOO-a propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, te da se pod pravima osobnosti razumijevaju pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost, osobnog i obiteljskog života, sloboda i dr.

15. Prema čl. 4. ZIKZ-a, ograničenja temeljnih prava zatvorenika moraju biti zakonski utemeljena, nužna i razmjerna. Članak 11. nalaže poštovanje ljudskog dostojanstva pri izvršavanju kazne, zabranjuje mučenje, zlostavljanje i ponižavanje te žrtvi zabranjenih postupaka priznaje pravo na naknadu štete. Članak 16. jamči, među ostalim, primjeren smještaj, prehranu, zdravstvenu zaštitu i najmanje dva sata dnevnog boravka na otvorenom. Prema čl. 81., prostorije moraju biti čiste, suhe, dovoljno prostrane i odgovarajuće osvijetljene, a smještaj usklađen sa zdravstvenim, higijenskim i prostornim zahtjevima te klimatskim prilikama. Osiguravaju se zasebna postelja, stalna dostupnost pitke vode i primjereni sanitarni uvjeti. Članak 83. uređuje redovito čišćenje prostora, osiguravanje higijenskih

potrepština, svakodnevno pranje tijela i tuširanje najmanje dvaput tjedno, a čl. 85. najmanje tri odgovarajuća obroka dnevno. Članci 103., 104. i 106. uređuju aktivnosti slobodnog vremena, knjižnicu te uvjete za tjelovježbu, sport i rekreaciju. Članak 110. jamči zdravstvenu zaštitu kvalitetom i opsegom određenim u sustavu javnog zdravstva za osigurane osobe, dok čl. 111. st. 2. nalaže liječnički pregled bolesnog ili ozlijeđenog zatvorenika i poduzimanje potrebnih mjera prema pravilima medicinske struke.

16. U dijelu utuženog razdoblja do 13. srpnja 2022. primjenjivao se Pravilnik o standardima smještaja i prehrane zatvorenika („Narodne novine“, broj 92/02), koji je ostao na snazi na temelju čl. 193. st. 3. ZIKZ-a. Njime su bili propisani stalna dostupnost sanitarnog čvora i umivaonika te korištenje tuša prema potrebama zatvorenika i kućnom redu (čl. 3.), zasebna postelja s posteljinom, ormar i međusobna udaljenost postelja od najmanje 80 cm (čl. 4.), svakodnevno čišćenje prostorija te temperatura tijekom grijanja od najmanje 22 °C danju i 15 °C noću (čl. 5.). Uređeni su i opremanje dnevnog boravka za sjedenje, čitanje, pisanje i druge aktivnosti (čl. 6.) te tri dnevna obroka, uz dopunski obrok za zatvorenike koji rade (čl. 7.).

17. Nadalje, od 14. srpnja 2022. primjenjuje se Pravilnik o standardima smještaja i prehrane zatvorenika („Narodne novine“, broj 78/22), čijim je stupanjem na snagu prethodni Pravilnik prestao važiti. Novi Pravilnik izrijekom obuhvaća i Centar za dijagnostiku u Zagrebu (čl. 1.). Propisuje stalnu dostupnost sanitarnog čvora i umivaonika, tuširanje najmanje dvaput tjedno te osiguravanje osnovnog higijenskog materijala i pribora (čl. 4.). Zadržava zasebnu postelju s posteljinom i ormar, uz razmak postelja od najmanje 80 cm ako nema fizičke pregrade (čl. 5.), svakodnevno čišćenje i navedene minimalne temperature tijekom grijanja (čl. 6.). Uređuje opremanje dnevnog boravka, uz uvažavanje mogućnosti kaznenog tijela i sigurnosnih rizika (čl. 7.), te najmanje tri dnevna obroka i dopunski obrok za radno angažirane zatvorenike (čl. 8.).

18. Iako po svojoj naravi izdržavanje kazne zatvora, uključuje neizbježnu mjeru ograničenja ljudskih prava i osobnih sloboda, te trpljenja, mjera i način na koji se to ograničenje vrši su određene gore navedenim propisima, te su nadležne institucije dužne poštovati propisani minimum, a u suprotnom su odgovorni za nastalu štetu zatvoreniku u smislu čl. 1045. st. 1, čl. 1046. i 1100 ZOO-a.

19. U predmetu Muršić protiv Hrvatske Europskog suda za ljudska prava, izraženo je stajalište, da ukoliko raspoloživi prostor po zatvoreniku padne ispod 3m2 površine, nedostatak osobnog prostora smatra se toliko ozbiljnim da dolazi do povrede čl. 3 Konvencije, osim ako tuženik dokaže da su kumulativno ispunjena tri uvjeta:

- da je smanjenje minimalnog prostora ispod 3m2 kratkotrajno i povremeno;
- da u slučaju takvog smanjenja minimalnog prostora zatvorenik ima dovoljnu slobodu kretanja izvan sobe i da su mu dostupne prikladne aktivnosti izvan sobe;
- da ne postoje drugi otegotni aspekti uvjeta boravka u zatvoru.

20. Ukoliko se radi o osobnom prostoru od 3-4 m2 po zatvoreniku, prostorni čimbenik i dalje je snažan čimbenik u ocjeni prikladnosti uvjeta boravka u zatvoru,

ali se u tom slučaju kod procjene je li povrijeđen čl. 3. Konvencije, mora vidjeti jesu li zatvorenicima omogućeni drugi oblici aktivnosti, kao vježbanje, sportske aktivnosti na otvorenom, dotok prirodnog svjetla i svježeg zraka, dostupnost ventilacije, prikladnost sobne temperature, mogućnost privatnog korištenja WC-a, te usklađenost sa osnovnim zdravstvenim i higijenskim zahtjevima.

21. Dakle, tužitelj je u konkretnom slučaju dužan dokazati pretpostavke odgovornosti za štetu i to nastanak štete i visinu štete, odnosno okolnosti potrebne za njezinu ocjenu, štetnika, štetnu radnju, njezinu protupravnost, te uzročnu vezu između radnje i štete. Dužnost iznošenja činjenica i dokaza proizlazi iz čl. 7. i 219. ZPP-a pri čemu se u slučaju nemogućnosti utvrđenja činjenica iz izvedenih dokaza primjenjuje pravilo o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a).Tuženik se odgovornosti može osloboditi ukoliko dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Pri čemu valja reći da se krivnja sastoji u neosiguravanju propisanih minimalnih uvjeta za izdržavanje zatvorske kazne, kako je to naprijed navedeno.

22. Među strankama nije sporno da je tužitelj od 22. rujna 2021. do 8. listopada 2024. izdržavao kaznu zatvora te da je isprva bio smješten u Centru za dijagnostiku u Zagrebu, a potom u Zatvoru u Zagrebu.

23. Sporno je među strankama je li u vrijeme dok je tužitelj bio u Centru za dijagnostiku, te tijekom izdržavanja kazne u Zatvoru u Zagrebu smještaj tužitelja bio organiziran sukladno propisima važećeg nacionalnog zakonodavstva i Međunarodnim Konvencijama kojih je tuženik potpisnik kao i propisima donesenim temeljem tih Konvencija. Sporno je da li je postupcima tuženika, odnosno njegovim propuštanjem da boravak u zatvoru prilagodi propisanim standardima, povrijeđeno tužiteljevo pravo osobnosti. Također, je sporno jesu li službenici pravosudne policije 13. studenoga 2022. fizički napali tužitelja u kupaonici zatvorskog odjela.

24. Iz dostavljenih dopisa Zatvora u Zagrebu od 8. ožujka 2024., 24. srpnja 2024. i 5. svibnja 2026., kao i iz navoda odgovora na tužbu, proizlazi da je tužitelj 553 dana imao manje od 3 m² osobnog prostora, i to 38 dana u Centru za dijagnostiku i 515 dana u Zatvoru u Zagrebu. Nadalje, proizlazi da je tužitelj ukupno 523 dana imao između 3 i 4 m² osobnog prostora, od toga pet dana u Centru za dijagnostiku i 518 dana u Zatvoru u Zagrebu. Konačno, u preostalih 36 dana tužitelj je imao više od 4 m² osobnog prostora.

25. Iz zapisnika o očevidu Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Pn-118/2016-9 od 24. siječnja 2017. proizlazi da su pregledane sobe 152 na IX. odjelu, 139 na VIII. odjelu i 100 na VI. odjelu Zatvora u Zagrebu. U pregledanim sobama zatečeni su kreveti, stolovi s klupama i ormari, prostorije su bile osvijetljene prirodnom i umjetnom rasvjetom te zagrijane radijatorima, a u umivaonicima je bila dostupna tekuća topla voda. U sobama 152 i 100 zatečeni su otvoreni prozori, dok sanitarni čvorovi nisu bili potpuno odvojeni od ostatka sobe, nego pregradnim zidom visine približno 170 cm, iznad kojeg je prostor do stropa ostao otvoren. U sobi 139 nalazilo se pet ležajeva, stol s klupama, ormari i zidni ventilator, a u sanitarnom čvoru improvizirani tuš izrađen uporabom plastične boce. Prema izjavi dežurnog službenika Mijata Pranjića, sobe 129, 140 i 143 bile su izgledom i površinom jednake pregledanoj sobi 139. Zabilježeno je i postojanje zajedničkog prostora za tuširanje, zatvorske knjižnice te šetališta s klupama i telefonskom govornicom, dok

su u prostoriji za posjete pokazane staklene pregrade koje se mogu podizati radi omogućavanja neposrednog kontakta s posjetiteljima. Tijekom očevida nisu zapaženi neugodni mirisi u pregledanim sobama i zajedničkim prostorijama, osim mirisa duhanskog dima u pojedinim dijelovima.

26. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je u Zatvoru u Zagrebu proveo tri godine i pet mjeseci te da je tijekom tog vremena promijenio sve sobe na VII. i VIII. odjelu, koje su prema njegovu opisu bile jednake. U sobama je znalo biti po sedam ili osam zatvorenika, zbog čega nije bilo dovoljno mjesta za kretanje, a odjeću su zbog nedostatka ormarića držali u vrećama ispod kreveta. Sanitarni čvor bio je otvoren i nalazio se neposredno uz krevete i stol za kojim su konzumirali obroke. Naveo je da je ljeti u sobama bilo vrlo vruće, a zimi vrlo hladno te da su vrata ljeti ponekad ostajala zatvorena iako su trebala biti otvorena. Zatvorenici su sami čistili sobe, koje su prema njegovu iskazu unatoč tome zbog dotrajalosti ostajale prljave, a iz zidova su izlazili žohari. Sredstva za osobnu higijenu dobivali su jednom mjesečno, a tuširanje je bilo omogućeno u pravilu jednom tjedno, ljeti ponekad dvaput. Deke su bile prljave i prale su se jednom godišnje, dok se posteljina prala svaka dva tjedna. Iskazao je da je dvaput obolio od bolesti COVID-19 te da je izvan sobe mogao provoditi dva sata dnevno u šetnji dvorištem, u kojem je istodobno boravilo oko 40 do 50 zatvorenika. Naveo je da nije imao mogućnost bavljenja sportom ni sudjelovanja u kulturnim sadržajima te da je stol za stolni tenis bio potrgan, a reketa nije bilo. Zanijekao je da je zadržavao terapiju, pojasnivši da su mu je davali usitnjenu u prah na žlici, nakon čega je morao popiti tri decilitra vode. U vezi s događajem od 13. studenoga 2022. naveo je da je ispred kupaonice primio terapiju Suboxonom, nakon čega je otišao u sobu popiti čašu vode. Ondje ga je službenik čijeg se imena ne sjeća dvaput upitao što je uzeo, a nakon što mu je oba puta odgovorio da je uzeo čašu vode, izveo ga je iz sobe i odveo u kupaonicu. Tužitelj tvrdi da mu je ondje taj službenik zadao više od deset udaraca, da je bio sav krvav te da je udaranje prekinuo svjedok Željko Habrun. Iskazao je da su mu pritom izbijena dva zuba, a još su mu dva pukla. Nakon događaja sastavio je izjavu da nije zadržao terapiju te je premješten u drugu sobu, a unatoč bolovima i njegovu zahtjevu nije mu omogućen liječnički pregled. Naveo je i da boluje od astme te da je na novi inhalator znao čekati po dva tjedna, zbog čega je imao znatne teškoće s disanjem. Tijekom boravka u zatvoru nije imao posjeta, za što ne krivi zatvor, a iskazao je i da su ga službenici znali šamarati te da se događaja od 13. studenoga 2022. posebno sjeća zbog izbijenih zuba.

27. Svjedok Kristijan Obajdin je u svom iskazu naveo da je s tužiteljem dijelio zatvorsku sobu oko pola godine, možda i dulje, te da je u sobi površine manje od 20 m² bilo osam kreveta i ukupno oko sedam zatvorenika. Naveo je da je prostor za kretanje bio vrlo skučen, da sanitarni čvor nije bio odvojen od ostatka sobe te da se zbog neispravnih prozora soba nije mogla primjereno prozračivati pa je ljeti bilo vrlo vruće, a zimi vrlo hladno. Najprije je naveo da nisu imali stol za objedovanje i da su morali jesti sjedeći na podu, a poslije je rekao da je stol za kojim su jeli bio udaljen manje od dva metra od sanitarnog čvora. Zatvorenici su sami čistili sobu, a sredstva za čišćenje dobivali su jednom mjesečno u količini dovoljnoj za otprilike tjedan dana, zbog čega je soba ostajala prljava. Tuširanje je bilo omogućeno dvaput tjedno, a dodatne higijenske potrepštine i ventilator zatvorenici su morali sami kupiti. Pokrivači su bili prljavi jer su se prali jednom godišnje, a u sobi su svakodnevno viđali žohare i stonoge. Izvan sobe mogli su provesti dva sata dnevno u dvorištu, u

kojem je istodobno bilo oko 60 do 70 zatvorenika, a radi odlaska na toalet ili uzimanja vode morali su se vratiti u sobu, nakon čega više nisu mogli izaći. Od sportskih sadržaja imali su stol za stolni tenis, a dvaput su igrali nogomet prije nego što im je to ukinuto. U vezi s posjetima naveo je da je od posjetitelja bio odvojen rešetkama, da su komunicirali telefonom koji uglavnom nije ispravno radio te da su posjete nadzirali službenik i dvije kamere. Potvrdio je da je potpisao izjavu na listu 18 spisa, ali nije bio siguran tko ju je sastavio. O događaju s tužiteljem najprije je iskazao da su službenici posumnjali da tužitelj skriva terapiju te da su ga pred njim udarili i izbili mu dva zuba, nakon čega su ga izveli iz sobe. Naveo je da se tužitelj nakon otprilike sat vremena vratio krvav po svoje stvari, da su poslije vidjeli krv u odvodu kupaonice te da mu je tužitelj pri kasnijem susretu ponovio ono što je navedeno u pisanoj izjavi. Suočen s nepodudarnostima između iskaza i izjave, rekao je da se dogodilo više sličnih incidenata koje je možda pomiješao te da je točno ono što je navedeno u pisanoj izjavi. Pojasnio je da je osobno vidio prvi udarac u sobi, a da u kupaonici nije bio prisutan. Isprva je naveo da se protiv njega nije vodio stegovni postupak niti mu je izrečena stegovna mjera, a nakon što mu je predočeno rješenje od 28. rujna 2022. o uskrati raspolaganja novcem, izjavio je da je na tu mjeru zaboravio.

28. Svjedok Željko Habrun je u svom iskazu naveo da je radio kao službenik pravosudne policije u Zatvoru u Zagrebu te da se sjeća tužitelja, koji je ondje boravio više puta i s kojim je uobičajeno komunicirao. Nakon što mu je predočena izjava zatvorenika na listu 18 spisa, naveo je da je njezin sadržaj djelomično točan. Prema njegovu sjećanju, tužitelj je primao terapiju, vjerojatno Suboxon, a zbog sumnje da ju je zadržao trebalo ga je pregledati u prostoriji koja je služila kao svlačionica i kupaonica. Svjedok je tužitelja prethodno vidio na hodniku sa svojim nadređenim Krešimirom Crnkom, a kada je ušao u prostoriju u kojoj se obavljao pregled, osobno je vidio kako Crnko udara tužitelja najmanje jednom koljenom i najmanje jednom rukom u glavu. Udaranje je trajalo nekoliko sekundi, a svjedok je Crnku rekao da prestane, nakon čega je Crnko psujući izašao iz prostorije. Svjedoku nije poznato što je bio povod takvom postupanju, a koliko se sjeća, druge osobe nisu bile prisutne. Naveo je da prije ni poslije tog događaja nije svjedočio sličnom postupanju kolega. Nakon događaja posjeo je tužitelja za stol na hodniku kako bi sastavio i potpisao izjavu o zadržavanju terapije. Tužitelj mu je tada rekao da mu je ozlijeđen zub i pokazivao mu ozljedu, ali svjedok je nije mogao sa sigurnošću utvrditi. Dodao je da s tužiteljem inače nije bilo problema, osim što je, prema njegovu sjećanju, bio sklon zadržavanju terapije.

29. Svjedok Kristijan Šamec je u svom iskazu naveo da je u utuženom razdoblju radio kao pravosudni policajac na Odjelu osiguranja Zatvora u Zagrebu. Tužitelja osobno ne poznaje, a s podacima o njegovu izdržavanju kazne upoznao se pregledom dokumentacije prije ročišta. Naveo je da je tužitelj boravio u Centru za dijagnostiku i na izdržavanju kazne te da je bio smješten u malim sobama površine oko 10,1 m², srednjim od 21,1 m² i velikim od 43 m². Prema njegovu iskazu, sve sobe imaju sanitarni čvor odijeljen vratima visine 1,80 m, a svaki zatvorenik ima svoj krevet. Sobe su opremljene metalnim ormarima, umjetnom rasvjetom, stolovima, klupama i stolicama, a zatvorenici obroke jedu za stolom u sobi. Sobe se prozračuju otvaranjem prozora, a prijavljeni kvarovi evidentiraju se i otklanjaju u najkraćem mogućem roku. Ljeti u sobama zna biti vruće jer nema ventilacije, dok zimi, prema njegovu iskazu, temperatura uz grijanje ne pada ispod

22 °C danju ni ispod 15 °C noću. Sobe čiste zatvorenici sredstvima koja im Zatvor daje na zahtjev, a dezinsekcija i deratizacija obavljaju se periodično. Svjedok osobno u sobama nije vidio glodavce ni kukce, ali je čuo da se o tome govori. Zatvorenici pri dolasku dobivaju sredstva za osobnu higijenu i mogu zatražiti dodatna, a rublje i posteljina peru se naizmjence, svako jednom u dva tjedna. U sobama je uvijek dostupna topla voda, a tuširanje je omogućeno dva puta tjedno i češće prema potrebi. Naveo je da zatvorenici mogu boraviti u dvorištu najmanje dva sata dnevno, baviti se sportom jednom tjedno, sudjelovati u radionicama i bogoslužju te posuđivati knjige. Pregledi kod liječnika opće prakse, psihijatra i stomatologa obavljaju se nakon prijave prema rasporedu, a u hitnim slučajevima zatvorenika odmah vode na pregled. U vezi s fizičkim napadom naveo je da mu nije poznato da je Krešimir Crnko pretukao tužitelja te je naveo da su Crnko i Željko Habrun bili u sukobu zbog jedne žene. Konačno, istaknuo je da se prema zatvorenicima ne postupa na ponižavajući ili nečovječan način.

30. Iz sadržaja zdravstvenog i stomatološkog kartona u spisu proizlazi da je tužitelju redovno pružana liječnička skrb, ali u njima nema zapisa o ozljedama nakon događaja od 13. studenoga 2022.

31. Iz očitovanja dr. Željka Lončara od 14. veljače 2023. proizlazi da se tužitelj redovito liječio kod psihijatra i primao nadomjesnu terapiju Suboxonom. Liječnik je naveo da nabava inhalatora na recept liječnika opće medicine zahtijeva čekanje zbog otežanog uspostavljanja kontakta s liječnikom i povremene nedostupnosti propisanog lijeka. Zdravstveno stanje tužitelja u vrijeme sastavljanja očitovanja ocijenio je stabilnim, bez akutnog pogoršanja astme. Iz mišljenja stomatologa Marija Barbarića od 6. ožujka 2023. proizlazi da je tužitelj imao više zaostalih korijena zuba te da je zbog njihove upale pregledan 19. listopada 2022. u području gornje čeljusti, a 10. siječnja 2023. u području donje čeljusti. Stomatolog je naveo da tužitelj 13. studenoga 2022. nije zatražio stomatološki pregled, a izbijanje dvaju zuba u mišljenju se spominje prema navodu tužitelja, bez stomatološkog nalaza kojim bi ta ozljeda bila potvrđena.

32. Sud u cijelosti prihvaća iskaz svjedoka Željka Habruna jer je jasno i konkretno opisao udarce koje je osobno vidio u kupaonici te je svoja opažanja razlučio od okolnosti kojih se ne sjeća ili ih nije mogao pouzdano utvrditi. Pritom se ističe da navod svjedoka Kristijana Šameca o privatnom sukobu između Habruna i Krešimira Crnka prema ocjeni suda ne dovodi u sumnju vjerodostojnost Habrunova iskaza, koji se s iskazom tužitelja podudara u pogledu mjesta napada i Habrunove intervencije nakon koje je udaranje prestalo. Nadalje, sud prihvaća iskaz svjedoka Šameca o uobičajenoj opremljenosti soba i organizaciji boravka u zatvoru, pri čemu je njegov opis osnovne opreme soba suglasan sa zapažanjima iz zapisnika o očevidu. Budući da Šamec tužitelja osobno ne poznaje, a s podacima o njegovu boravku upoznao se iz dokumentacije, sud je stvarne uvjete u sobama u kojima je tužitelj boravio ocijenio na temelju neposrednih i u bitnome suglasnih iskaza tužitelja i svjedoka Kristijana Obajdina o prenapučenosti, ograničenom prostoru za kretanje i neprimjerenim higijenskim uvjetima te podataka o površini i popunjenosti soba iz dostavljenih isprava. Pritom sud ne prihvaća Obajdinov iskaz u dijelu u kojem tvrdi da je osobno vidio udarac u sobi i izbijanje dvaju zuba jer je, suočen s razlikama između iskaza i pisane izjave, svjedok Obajdin naveo da je možda pomiješao više događaja i da je točan sadržaj pisane izjave, a ujedno je pojasnio da u kupaonici

nije bio prisutan. Također, tužitelj je o broju udaraca iskazivao nesigurno pa sud njegovu tvrdnju o više od deset udaraca ne smatra pouzdano utvrđenom. Sud prihvaća tužiteljev iskaz da je pritom ozlijedio zub jer se neposredno nakon udaraca na tu ozljedu požalio Habrunu i pokazivao mu je. Vrstu i opseg ozljede, uključujući tvrdnju o izbijanju dvaju i pucanju još dvaju zuba, sud nije mogao pouzdano utvrditi jer Habrun ozljedu nije mogao sa sigurnošću utvrditi, a medicinska dokumentacija ne sadržava nalaz kojim bi se te ozljede potvrdile. Sud prihvaća i tužiteljev iskaz da neposredno nakon napada nije bio pregledan jer u zdravstvenom kartonu nema zapisa o takvom pregledu.

33. Dakle, sud je na temelju citiranih iskaza i isprava u spisu utvrdio:

- da je tužitelj od 22. rujna 2021. do 8. listopada 2024. izdržavao kaznu zatvora, najprije u Centru za dijagnostiku u Zagrebu, a potom u Zatvoru u Zagrebu. Manje od 3 m² osobnog prostora imao je ukupno 553 dana, od toga 38 dana u Centru za dijagnostiku i 515 dana u Zatvoru u Zagrebu. Između 3 i 4 m² imao je ukupno 523 dana, od toga pet dana u Centru za dijagnostiku i 518 dana u Zatvoru u Zagrebu. Preostalih 36 dana imao je više od 4 m² osobnog prostora.
- da je tužitelj imao vlastiti krevet, a sobe su bile opremljene osnovnim namještajem i grijanjem. U sobama u kojima je boravilo po sedam ili osam zatvorenika prostor za kretanje između kreveta i ostalog namještaja bio je vrlo skučen.
- da se sanitarni čvor nalazio u sobi i bio je samo djelomično odvojen od prostora u kojem su zatvorenici spavali i konzumirali obroke. Zbog toga pri njegovoj uporabi nije bila osigurana primjerena privatnost. Sobe su se prozračivale otvaranjem prozora, što je u pojedinim sobama bilo otežano zbog njihove neispravnosti.
- da su zatvorenici sami čistili sobe, a sredstva za čišćenje nisu im uvijek bila dostatna. U sobama su se pojavljivali kukci, a pokrivači su bili prljavi i prali su se jednom godišnje. Posteljina se prala svaka dva tjedna. U sobama je bila dostupna topla voda, a tuširanje u zajedničkoj kupaonici tužitelju je u pravilu bilo omogućeno jednom do dvaput tjedno.
- da je tužitelju bio omogućen dvosatni dnevni boravak u zatvorskom dvorištu, da je u zatvoru postojala knjižnica, ali da osim toga nisu omogućene znatnije pogodnosti.

34. Tijekom ukupno 553 dana u kojima je tužitelj raspolagao s manje od 3 m² osobnog prostora postoji čvrsta pretpostavka povrede čl. 3. Konvencije. S obzirom na ukupno trajanje i učestalost takvog smještaja, manjak prostora nije se mogao smatrati kratkim i povremenim odstupanjem. Dvosatna šetnja i mogućnost posudbe knjiga nisu nadomjestile skučenost prostora u kojem je tužitelj provodio pretežiti dio dana, osobito uz utvrđene nedostatke u održavanju higijene i uporabi sanitarnog čvora. Tuženik stoga nije oborio pretpostavku povrede. U odnosu na 523 dana u kojima je tužitelj imao između 3 i 4 m², sud je ograničen prostor ocijenio zajedno s nedostatkom privatnosti pri uporabi sanitarnog čvora, konzumiranjem obroka u istoj prostoriji, otežanim prozračivanjem i neprimjerenim higijenskim uvjetima. Zajednički učinak tih okolnosti, uz vrijeme koje je tužitelj svakodnevno provodio u sobi, izložio ga je trpljenju koje nadilazi ono što je neizbježno pri izdržavanju kazne zatvora. Za preostalih 36 dana, kada je raspolagao s više od 4 m², ostali utvrđeni nedostaci prema svojoj težini i trajanju nisu bili dostatni za utvrđenje povrede čl. 3. Konvencije. Sud stoga zaključuje da su uvjeti smještaja tijekom ukupno 1.076 dana predstavljali ponižavajuće postupanje u smislu čl. 3. Konvencije te da je njima povrijeđeno tužiteljevo pravo na čovječno postupanje i poštovanje dostojanstva iz čl. 25. st. 1. Ustava Republike Hrvatske.

35. Pri odmjeravanju pravične novčane naknade za ovu povredu sud je uzeo u obzir trajanje povrede od 1.076 dana, pridajući osobitu težinu činjenici da je tužitelj tijekom 553 dana raspolagao s manje od 3 m² osobnog prostora. Sud je cijenio i svakodnevne posljedice takvog smještaja za tužiteljevo kretanje, privatnost i održavanje osobne higijene te nelagodu koju je zbog toga trpio. S obzirom na težinu i trajanje povrede prava osobnosti u vidu povrede dostojanstva i privatnosti, sud nalazi da tužitelju na temelju čl. 1100. st. 1. i 2. u vezi s čl. 19. st. 2. ZOO-a pripada pravična novčana naknada zbog neodgovarajućih uvjeta smještaja u iznosu od 11.000,00 eura.

36. Nadalje, na temelju provedenih dokaza utvrđeno je da je tužitelj 13. studenoga 2022. u Zatvoru u Zagrebu zbog sumnje da je zadržao propisanu terapiju radi pregleda odveden u prostoriju koja je služila kao svlačionica i kupaonica te da ga je ondje pravosudni policajac Krešimir Crnko udario u glavu najmanje jednom koljenom i najmanje jednom rukom, a da je udaranje prestalo nakon što je pravosudni policajac Željko Habrun rekao Crnku da prestane, nakon čega je Crnko napustio prostoriju. Također, utvrđeno je da je tužitelj u tom događaju pretrpio ozljedu zuba, ali točan broj udaraca te vrstu i opseg ozljede nije bilo moguće pouzdano utvrditi.

37. Udaranje tužitelja u glavu dok se kao osoba lišena slobode nalazio pod nadzorom pravosudnog policajca predstavlja ponižavajuće postupanje u smislu čl. 3. Konvencije i povredu prava osobnosti na tjelesni integritet i dostojanstvo iz čl. 19. st. 2. ZOO-a. Pri odmjeravanju naknade sud je osobito cijenio položaj tužitelja kao zatvorenika izloženog nasilju službenika pod čijim se nadzorom nalazio, činjenicu da su udarci rukom i koljenom zadani u glavu te da je napad prestao nakon intervencije drugog pravosudnog policajca, kao i zadobivenu ozljedu zuba u opsegu u kojem je utvrđena. S obzirom na težinu povrede, okolnosti u kojima je počinjena i utvrđene posljedice, sud je na temelju čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a tužitelju za tu povredu dosudio pravičnu novčanu naknadu od 1.960,00 eura.

38. Dakle, tužitelju ukupno pripada pravična novčana naknada zbog povrede prava osobnosti u utuženom iznosu 12.960,00 eura.

39. Međutim, kao što je to naprijed navedeno tuženik je u ovoj pravnoj stvari istaknuo procesni prigovor radi prebijanja s tražbinama koje ima prema tužitelju po osnovi glavnice iz pravomoćnog rješenja o ovrsi javne bilježnice Jasenke Vrba poslovni broj Ovrv-4098/2022 od 19. svibnja 2022. u iznosu 229,48 eura, troška iz navedenog rješenja o ovrsi u iznosu 58,07 eura, potraživanja s osnove oduzimanja imovinske koristi po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj K-393/2014-48 od 30. studenog 2017. u iznosu 26,54 eura i potraživanje s osnova troškova kaznenog postupka po pravomoćnoj presudi ovog suda poslovni broj K-392/2019-7 od 7. prosinca 2020. u iznosu 39,81 eura, sve sa zateznim kamatama kako je određeno ovršnim ispravama tekućim do donošenja presude u ovom predmetu.

40. Sukladno čl. 195. ZOO, dužnik može prebiti tražbinu sa protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele.

41. U ovom je slučaju iznos od 11.000,00 eura dosuđen zbog povrede dostojanstva koju je tužitelj pretrpio uslijed prenapučenosti i ostalih utvrđenih nedostataka smještaja u zatvoru, pri čemu nije utvrđeno da su ti uvjeti uzrokovali oštećenje tužiteljeva tjelesnog ili duševnog zdravlja, niti je utvrđeno da je ta šteta namjerno prouzročena, u smislu čl. 200. toč. 3. i 4. ZOO-a. Stoga zakonsko isključenje prijeboja ne obuhvaća dio tužiteljeve tražbine od 11.000,00 eura, koji može prestati prijebojem.

42. Dakle, procesni prigovor radi prebijanja valjalo je prihvatiti te je dospjele tražbine tuženika prema tužitelju utvrđene pravomoćnim i ovršnim odlukama u ukupnom iznosu 353,90 eura valjalo prebiti sa potraživanjem tužitelja prema tuženici u istom iznosu. Pritom se ističe da prijebojem nisu obuhvaćene pripadajuće zatezne kamate jer tuženik, iako ih je obuhvatio prigovorom, nije obračunao ni iskazao iznos dospjelih kamata koji stavlja u prijeboj (VSRH Revd 2485/2023 od 6. veljače 2024.).

43. Budući da tužiteljevo potraživanje prema tuženiku iznosi 12.960,00 eura, a prijebojem je prestalo za iznos 353,90 eura, to je tuženiku naloženo da tužitelju isplati preostali (neprebijeni) iznos 12.606,10 eura, dok je u preostalom iznosu od 353,90 eura, zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan.

44. Na dosuđeni iznos, tužitelju pripada i pravo na zateznu kamatu temeljem čl. 1103 ZOO-a, po stopi iz čl. 29. st. 2 ZOO-a. Na iznos od 4.286,10 eura, koji nakon prijeboja otpada na naknadu zbog uvjeta smještaja obuhvaćenih zahtjevom za mirno rješenje spora, kamate teku od 22. srpnja 2022. Na iznos od 1.960,00 eura za fizički napad kamate teku od 10. veljače 2023., kada je naknada za taj događaj prvi put zatražena tužbom. Na iznos od 6.360,00 eura kamate teku od 22. veljače 2025., prvoga dana nakon podnošenja preinačenog zahtjeva. Zahtjev za zatezne kamate za razdoblja prije tako utvrđenih početaka njihova tijeka odbijen je kao neosnovan.

45. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju čl. 154. st. 5. i čl. 155. ZPP, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23). Naime, tužitelj je s osnovom u sporu uspio sa 100%, dok je s visinom uspio s 97% pa prema ocjeni suda tužitelj nije uspio samo s razmjerno neznatnim dijelom tužbenog zahtjeva zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi. Stoga tužitelj na temelju čl. 154. st. 5. ZPP ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u cijelosti.

46. Tužitelju je dosuđen trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora u iznosu 200,00 eura (Tbr. 32/1), trošak sastava tužbe u iznosu 200,00 eura (Tbr. 7/1), trošak sastava obrazloženih podnesaka od 13. ožujka 2023. i 21. veljače 2025. u iznosu 200,00 eura za svaki (Tbr. 8/1), trošak sastava podneska od 20. ožujka 2024. u iznosu 50,00 eura (Tbr. 8/4) te trošak zastupanja na ročištima od 16. siječnja 2024., 5. srpnja 2024., 13. travnja 2026., 11. lipnja 2026., 26. kolovoza 2026. i 6. studenoga 2026. u iznosu 200,00 eura za svako (Tbr. 9/1). Ukupno to iznosi 2.050,00 eura, što uvećano za pristojbu na tužbu u iznosu 112,45 eura i pristojbu na presudu u iznosu 249,60 eura ukupno daje iznos 2.412,05 eura.

47. Tužitelj na temelju čl. 151. st. 3. ZPP ima pravo i na zatražene zatezne kamate na parnični trošak od dana donošenja ove odluke o trošku po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO.

48. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 23. studenoga 2026.

Sudac:
Martina Klanac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi ovome sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:
1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku po ODO Novi Zagreb



Broj zapisa: **9-30890-71353**

Kontrolni broj: **04350-95ea7-a9b98**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.